

FARSKÝ LIST 6/2026

8. FEBRUÁR 2026

TÝŽDENNÍK FARNOSTI

MUČENÍCKEJ SMRTI SV. JÁNA KRSTITEĽA V SABINOVE

5. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Prvé čítanie:	Ako zora vyrazí tvoje svetlo	(Iz 58, 7-10)
Žalm:	SPRAVODLIVÝM ŽIARI SVETLO V TEMNOTÁCH	(Ž 112)
Druhé čítanie:	Zvestoval som vám tajomstvo ukrižovaného Krista	(1 Kor 2, 1-5)
Evanjelium:	Vy ste svetlo sveta	(Mt 5, 13-16)

PLNOSŤ RADOSTI A LÁSKY V BOHU

Dnešné evanjelium nám kladie pred oči požiadavku solídneho života. Pán Ježiš nám priamo ukazuje, aké je naše poslanie a čo od nás ľudia právom očakávajú: „Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím sa osolí? Už nie je na nič, len ju vyhodíť von, aby ju ľudia pošliapali.“ Počul som rôzne výklady. Soľ má konzervačný účinok, teda soľ môže dobre zakonzervovať potraviny, aby sa nekazili. Keby sme len takto pochopili úlohu a poslanie cirkvi, v podstate by stačilo, aby Cirkev

spoľahlivo zakonzervovala všetko staré a dobré. Možno aj toto je poslanie Cirkvi, konzervovať staré a ešte dobré. Ale to čo nám Ježiš chce povedať svojím podobenstvom je niečo iné. Ak kresťania žijú správne svoje poslanie, dávajú tomuto svetu a životu v ňom chuť. Právne kresťanstvo vedie k radosti zo života. Ktosi múdry povedal, že humor je korením života. Niečo na tom bude. Bez radosti sa nedá žiť, bez radosti sa neoplatí žiť. Ale skutočnú cestu k úplnej radosti ukazuje Kristus. Cirkev by bez radosti stratila svoju chuť, na nič už nie je. Cirkev je vlastníčkou evanjelia, radostnej zvesti. Cirkev ma byť svedkom evanjelia. Veľmi často naša reč nepresvedča, lebo jej chýba toto korenie. Chuť kresťanského života je radosť. Poznanie Boha, ktoré sľubuje Kristus, je radostnou skutočnosťou. Tak radostnou, ako keď sa človek zaľúbi, keď nájde niekoho, kto za to stojí. Boh nám sľubuje, že bude spolu s nami chodiť, ak vytrváme vo vernosti a budeme ho nasledovať v nesení svojich krížov. Toto všetko nás naplní radosťou. Boh, ktorý od nás vyžaduje solídny život, je sám dokonale solídny.

Radosť a láska sú dva piliere duchovného života, ktoré nesmú chýbať v kresťanskom bytí, ak ho máme nazvať skutočne kresťanským. Pán Ježiš aj ako človek je solídnym obrazom Boha. V ňom sa zjavuje plnosť radosti i lásky. Radosť a láska sú dva pozitívne prejavy správne žitého duchovného, života. Nie je znakom solídnosti, keď človek niečo prisľúbi a vzápätí to odvolá. Takýto človek ak sme sa s nim už stretli, nie je hodnoverný a preto jeho svedectvo prijímame opatrne, nie s istotou. Boh je verný, Boh je solídny. Na Božie Slovo sa možno spoľahnúť. V príchode Ježiša Krista sa naplno uskutočnili Božie prisľúbenie. Čo Boh prisľúbil, to aj splnil. Solídnosť je vlastnosťou, ktorá ukazuje, že vec i osoba má predpokladané kvality. Tie kvality, ktoré patria k jeho poslaniu. Boh z nás svojím Duchom robí solídnych ľudí. Upevnených v dobre, v Kristovi. (P. Bernardín Šmid OFM- frantiskani.sk-krátené)

BYŤ BLÍŽNYM TOMU, KTO TRPÍ

Žijeme ponorení v kultúre rýchlych zmien, okamžitej dostupnosti a zhonu, ale aj v kultúre vyradovania a ľahostajnosti, ktorá nám bráni podíť bližšie a zastaviť sa na ceste, aby sme si všimli potreby a utrpenie okolo nás. Podobenstvo hovorí, že keď Samaritán uvidel zraneného človeka, neobišiel ho, ale hľadel na neho vnímavo a pozorne. Hľadel Ježišovým pohľadom, ktorý ho viedol k ľudskej a solidárnej blízkosti. Samaritán sa zastavil, daroval mu blízkosť, ošetril ho vlastnými rukami, z vlastného vrecka zaňho zaplatil a postaral sa oňho. Predovšetkým mu dal jednu vec dal mu vlastný čas. Ježiš nevysvetľuje, kto je náš blížny, ale ako sa blížnym stávame, teda ako sa my sami môžeme stať blížnymi. V tejto súvislosti môžeme so svätým Augustínom povedať, že Pán Ježiš nechcel ukázať, kto bol blížnym onoho človeka, ale komu sa on sám stal blížnym. Vskutku, nik

nie je blížnym druhému, pokiaľ sa k nemu slobodne nepriblíži. Preto sa blížnym stal ten, kto mu preukázal milosrdenstvo. Láska nie je pasívna, ale vychádza v ústrety druhému; byť blížnym nezávisí od fyzickej alebo spoločenskej blízkosti, ale od rozhodnutia milovať. Preto sa kresťan stáva blížnym tomu,

kto trpí, keď nasleduje Krista – pravého *božského Samaritána*, ktorý sa priblížil k zranenému ľudstvu. Nejde o obyčajné prejavy filantropie, ale o znamenia, v ktorých možno cítiť, že osobná spoluúčasť na utrpení druhého znamená darovanie seba samého; znamená to ísť ďalej, než len naplniť jeho potreby, a prísť až k darovaniu seba samých. Táto láska sa nevyhnutne živí stretnutím s Kristom, ktorý sa pre nás celý daroval z lásky. Svätý František to vyjadril veľmi jasne, keď o svojom stretnutí s

malomocnými povedal: „Sám Pán ma priviedol medzi nich,“ pretože skrze nich objavil sladkú radosť lásky. Dar stretnutia sa rodí zo vzťahu s Ježišom Kristom, ktorého rozpoznávame ako dobrého Samaritána, ktorý nám priniesol večné zdravie a ktorého sprítomňujeme vtedy, keď sa skláňame ku zranenému bratovi. Svätý Ambróz hovorieval: „Keďže nám nik nie je bližší ako ten, kto uzdravil naše rany, milujme ho ako Pána a milujme ho aj ako bližneho: nič totiž nie je také blízke, ako je hlava údom. Milujme aj toho, kto napodobňuje Krista: milujme toho, kto trpí pre chudobu druhých, kvôli jednote tela.“ Byť jedným v tom Jednom, znamená byť v blízkosti, v prítomnosti, v prijatej a vzájomnej láske – a zakúsiť, podobne ako svätý František, sladkosť stretnutia s ním.

(z Posolstva Svätého Otca Leva XIV. na 34. svetový deň chorých, 11.2. 2026)

FARSKÉ OZNAMY

SVIATOSŤ POMAZANIE CHORÝCH Z príležitosti spomienky Panny Márie Lurdskej a Svetového dňa chorých budeme tradične vysluhovať sviatosť pomazania chorých aj v kostoloch našej farnosti:

Utorok 10.2. o 6.30 a 18.00 v Sabinove

Utorok 10.2. o 18.00 v Jakubovanoch

Streda 11.2. o 18.00 v Orkucanoch

Sviatosť pomazania chorých sa udeľuje chorým na úľavu a spásu. Môže sa udeliť tým, ktorí sú chorí i starším, ktorí upadli na sile, aj keď nie sú v nebezpečenstve ohrozenia života. Udelenie sviatosti sa koná pri sv. omši, po homílii, a pozostáva z litániových prosieb, vkladania rúk, modlitby nad olejom, pomazania na čele a na rukách a spoločnej modlitby veriacich. **Je žiadúce aby bol chorý v stave milosti posväcujúcej, aby pri sv. omši mohol prijať Eucharistiu.** *(Podľa: Obrad pomazania chorých a pastoračná starostlivosť o nich b.80n)*

ZBIERKA NA FARSKÉ A KOSTOLNÉ POTREBY bude na budúcu nedeľu, 15. 2. Svoje milodary môžete odovzdať, podľa vlastného uváženia a možnosti do označených schránok v našich kostoloch. Vopred Pán boh zaplať!

LITURGICKÝ PREHĽAD
5. TÝŽDEŇ V CEZROČNOM OBDOBÍ 9. 2. – 15. 2. 2026

pondelok 9. 2.	<i>Féria</i>	Sabinov	6.30	+Renáta
			18.00	+Anna +Imrich +Dušan
utorok 10. 2.	Sv. Školastika, panna Spomienka	Sabinov	6.30	ZBP bohuznáma rodina
			18.00	ZBP Tamia s rodinou
		Jakubovany	18.00 M	ZBP Simona, Dávid, Connor, Slávka
streda 11. 2.	Preblah. Panna Mária Lurdská Spomienka	Sabinov	6.30	+Alena
			18.00 D	+Róbert +Elena
		Orkucany	18.00	+Anna +Ondrej +Fratíšek
štvrtok 12. 2.	<i>Féria</i>	Sabinov	6.30	ZBP František, Mária, Marek
			18.00	ZBP Miroslav (60r.), Richard (30r.)
		Jakubovany	18.00 D	+Miluška +Ján
piatok 13. 2.	<i>Féria</i>	Sabinov	6.30	+Klára +Jozef +Štefan +Dominik
			18.00 M	+Dana (1. výročie)
		Orkucany	18.00 D	ZBP Jozef (75r.)
sobota 14. 2.	Spomienka Panny Márie v sobotu <i>Večerná sv. omša</i> <i>je z nasledujúcej nedele</i>	Sabinov	6.30	ZBP Františka (80r.)
			18.00	+Radoslav
nedeľa 15. 2.	6. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sabinov	7.30	na poďakovanie - Augustín
			9.00	za farnosť
			10.30	+Emília (1. výročie)
			18.00	Katarína
		Jakubovany	10.30	+z rodín Šotiková, Štofaníková, Križanová
		Orkucany	9.00	ZBP rodín Vargová, Dzuríková, Oriňaková, Adamková